

[Svend Erik Hovmand]

ske resultater. En del af den ekstra likviditet skyldes den tilbageholdenhed, den positive indsats, som mange amter og kommuner selv har bidraget med. Men cirka halvdelen kan tilskrives regeringens økonomiske politik.

Der er for mig at se ingen tvivl om, at enhver regering i en situation, hvor statens underskud fortsat er stigende, om end i et aftagende omfang, måtte se sig nødsaget til at søge denne udvikling vendt i bestræbelserne for at forbedre statens økonomi.

Fra venstres side synes vi absolut ikke, det er særlig morsomt, selv om der kun er tale om en del af et beløb, man i forvejen ikke selv havde regnet med. Men vi er desværre bragt i en situation, hvor det på grund af tidligere års letsindigheder er nødvendigt, hvis vi igen skal have styr på økonomien til gavn for erhvervslivet og beskæftigelsen ude omkring i samtlige landets amter og kommuner.

Alternativet til denne linje husker de fleste alt for godt fra den tidligere regering. Det alternativ bestod i stigende skatter og afgifter, stigende underskud og rente og stigende arbejdsløshed med større og større vanskeligheder til følge, ikke mindst for amterne og kommunerne.

Fra venstres side har vi imidlertid lagt vægt på, at amter og kommuner trods disse foranstaltninger kan regne med en uændret aktivitet, med en uændret skat, sådan at kommunernes skattetryk under ét kan holdes i ro. Dette meget væsentlige punkt har ikke været særlig meget fremme i de seneste ugers ret kritiske debat. Men faktisk er der med denne, skal vi kalde den jordskælvsklausul tale om en helt usædvanlig sikkerhedsstillelse fra en regerings side over for den kommunale verden. Jeg mindes i alt fald ikke tidligere at have set en regering afgive en sådan erklæring.

Lad mig til slut understrege, at vi fra venstres side altid har lagt vægt på, at foranstaltninger af denne karakter kunne gennemføres i forståelse med de kommunale organisationer. Det har desværre endnu ikke kunnet lade sig gøre i denne sag, men da jeg er overbevist om, at de kommunale organisationer fortsat er indstillede på at tage et medansvar, føler jeg mig overbevist om, at den nødvendige forståelse vil kunne opnås også denne gang.

Fra venstres side vil vi være imødekommende over for ændringer af den model, der er lagt på bordet i dag, men det forudsætter naturligvis, at den overordnede samfundsøkonomiske målsætning ikke forringes.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Selv om hr. Svend Erik Hovmand ikke mener, det har indgået så voldsomt i den offentlige debat, at det er sagt fra regeringens side, at der vil være uændret kommunal aktivitet ved uændret skatteprocent, så har vi dog bemærket det. Netop på den baggrund synes jeg også, det var bemærkelsesværdigt, at hr. Svend Erik Hovmand så klart argumenterede for yderligere begrænsninger i den kommunale aktivitet.

Derfor vil jeg spørge hr. Svend Erik Hovmand, om det, han ønsker, er begrænsninger i den kommunale aktivitet eller en uændret kommunal aktivitet.

(Kort bemærkning).

Svend Erik Hovmand (V):

Jeg har klart tilkendegivet, at det, der er målsætningen med dette initiativ, er at sikre en uændret kommunal aktivitet. Dermed synes jeg også, der tages meget luft ud af den diskussion, der har været om de beskæftigelsesmæssige konsekvenser. Jeg har bemærket, at da disse forslag kom frem eller rettere sagt længe før, kom der en række udtalelser også fra politisk hold, som sagde, at dette ville betyde så og så mange flere arbejdsløse.

Jeg vil gerne understrege, at det er ikke hensigten. Det, der er hensigten, er en uændret kommunal aktivitet med en uændret beskatningsprocent. Jeg tror, borgerne vil være interesseret i, at man fastholder en uændret aktivitet og et uændret beskatningsniveau.

Agerschou (SF):

Atter en gang er indenrigsministeren på krigsstien over for kommunerne i sin hæmningsløse trang til at centralisere kommunernes økonomi, så beslutningerne stort set kan træffes ved det indenrigsministerielle skrivebord.

Ministerens adfærd kommer mere og mere til at ligne store stygge ulvs, når ulven forsø-